

gyndte at komme ud med vore egne Skibe. Jeg skulde være meget villig til at slutte mig til den Deel af Mindretallet, der repræsenteres af Rigsdagsmanden for Holbøks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) med Hensyn til Størrelsen af Beløbet, som han vil have nægtet, dersom han virkelig, hvad han synes at haabe, kunde skaffe mig Beløbet contant; vi kunde da sige, det er et Fallitbo, vi kunne ikke vente at faae vor fulde Betaling, vi ville nøies med en mindre Deel. Men naar han siger, at vi skulle indskrænke os dertil, for at vi i vor Anklage kunne gaae frem med Sikkerhed, saa maa jeg dertil svare, at jeg har saa stor Tro til Domstolens Retfærdighed, at jeg ikke mener, at de ville affige deres Dom efter Summens Størrelse, men efter den Begrundelse, der er for vort Krav; og jeg troer derfor, at vi ikke behøve at bryde Hovedet videre med, om det er politisk rigtigt, og om det betaler sig bedst, enten vi fordrer 500,000 Rd. eller 215,000 Rd., som den ærede Rigsdagsmand dog selv vil have, at vi skulle fordrer. Der er sagt Saameget om, at vi skulle domme, ikke efter Udsagnet af Rustningerne, men efter de Omstændigheder, der forelaae, da de bleve foretagne, at jeg atter, uden at gaae i Details, maa bede enhver af de ærede Medlemmer, som muligens i saa Henseende officeres af Mindretallets Uttringer, at eftersee Alt, hvad der er foregaaet her i Thinget og har været vitterligt bekjendt for Alle, fra Februar s. A. og til Dato, og jeg vil da overlade til Enhver at bedømme, om vi have holdt os til Kjendsgjerninger eller ikke, og om det ikke allerede fra Begyndelsen af har været klart for Enhver, at det var usornstige Rustninger, som ingenlunde kunde tjene vor Neutralitet, som det ærede Medlem for Holbøks Amts 2den Valgfreds anførte, men derimod aabenbart skade vor neutrale Stilling, og ikke kunde føre til Andet end Ubehageligheder. Det ærede Medlem for Holbøks Amts 2den Valgfreds ved saagodt som jeg, at Kjendsgjerninger ere haarde Galsse at debattere med; men han har et sjældent Talent til at gaae uden om, og naar den ærede Rigsdagsmand har mindet mig om, at jeg hører til de Første i Angrebet, og der-

for har kaldet mig Pensant perdu, saa haaber jeg, at han vil tillade mig, at jeg af og til kalder ham Pensant terrible, thi det kan ikke nægtes, at han undertiden siger baade Ven og Fiende de forfærdeligste Ting; — han har oftere i denne Sag anført det for sine Venner, som skader dem meget mere, end alt Det, som vi ere istand til at bringe frem imod dem; og jeg troer virkelig, at det astraadte Ministerium i dette Tilfælde kan have Grund til at sige: Frels mig fra mine Venner, mod mine Fiender skal jeg nok selv forsvare mig." Forøvrigt har jeg ikke Noget imod at være „ensant perdu“ i en retfærdig Sag, og jeg vil i ethvert Tilfælde hellere være den Første ved Angrebet end den Første ved Retræten. Det ærede Mindretal siger, at vi ikke skulle foretage dette Skridt, for at ikke en kraftig, energisk Regjering i Fremtiden skal blive umulig. Det ville vi heller ikke, men vi ville, saavidt vi ved denne Sag kunne det, forebygge, at en dårlig, en svag, en uretfærdig, en lovløs Regjering skal handle efter eget Forgodbefindende, efter ministeriel-absoluttistiske Regler, og ikke efter konstitutionelle Regler, og ikke efter konstitutionelle Regler her i Landet. Jeg troer, det er en Kjendsgjerning, som vistnok vil blive anerkjendt af de allerfleste „forstandige“ Folk i Landet, at vi kunne sige om det astraadte Ministerium, hvad der ved en anden Leilighed er sagt om et Ministerium i et andet Land: at det var et Ministerium af „prøvet Upaalidelighed og af anerkjendt Udygtighed“. Det ærede Medlem for Holbøks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har stærkt villet fremhæve, at det ikke var afgjort, at den astraadte Marineminister havde til Hensigt at handle uconstitutionelt, da han den 14de Februar fik Soudskrivningsloven; — det var dengang, han havde afslagt tredobbelte Løfter om at ville handle constitutionelt — og samme Dag erhvervede kongelig Resolution for sine Udgifter; den ærede Rigsdagsmand mener nemlig, at det ikke er noget Beviis, og at Ministeren gjerne i Hjertet kunde være en konstitutionel Mand. Det ærede Medlem har maaafsee tænkt paa den Forsikring, som denne